

Praha:	22. února 2023	Město Slaný
Číslo jednací:	028815/2023/KUSK	Velvarská 136
Spisová značka:	SZ_016882/2023/KUSK/5	274 01 Slaný
Vyřizuje:	Marek Filipec/ 1. 214	ID datové schránky h3jb7t5
Značka:	KUL/Fil	

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor kultury a památkové péče (dále jen „krajský úřad“ nebo „správní orgán prvního stupně“), jako příslušný orgán státní památkové péče ve smyslu ustanovení § 28 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“) a ustanovení § 63 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), rozhodl v řízení o přestupku zahájeném z moci úřední dne 6. 2. 2023 podle § 78 odst. 2 přestupkového zákona a § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **t a k t o :**

I. Město Slaný, se sídlem Velvarská 136, 274 01 Slaný, IČ 00234877,

se uznává vinným

tím, že jako stavebník zahájilo dne 3. 11. 2022 stavební práce spočívající v provedení výkopu pro betonovou základovou patku o minimálních rozměrech 1550x1800x1800 mm k ukotvení vánočního stromu a výkopu pro elektrickou kabeláž, a to v travnaté ploše jihozápadní části Masarykova náměstí, na pozemku par. č. 1842/1, v katastrálním území a obci Slaný, aniž by oznámilo již od doby přípravy stavby tento záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky,

t e d y

nesplnilo oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči,

č í m ž s e d o p u s t i l o

přestupku podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči.

- II.** Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí **se** stavebníkovi – Městu Slaný, se sídlem Velvarská 136, 274 01 Slaný, IČ 00234877, **u k l á d á** podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči pokuta ve výši **3.000,- Kč** (slovy tři tisíce korun českých).
- III.** Podle ustanovení § 95 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů **se obviněnému ukládá povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč** (slovy jeden tisíc korun českých).

Uložená pokuta a náhrada nákladů řízení jsou splatné a to **do 30 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem ve prospěch účtu.

Odůvodnění

I. Zjištěný skutkový stav

Krajský úřad obdržel dne 30. 1. 2023 podnět Ministerstva kultury, odboru památkové inspekce (dále jen „MK PI“), č. j. MK 6693/2023 OPI ze dne 30. 1. 2023. Z tohoto podnětu vyplynulo, že MK PI obdržela dne 13. 11. 2022 podání ve věci nepovolené stavby na Masarykově náměstí, v obci Slaný (parc. č. 1842/1, k. ú. Slaný), které je součástí městské památkové zóny Slaný (rej. č. ÚSKP ČR 2115), prohlášené vyhláškou Ministerstva kultury ČR č. 476/1992 Sb. ze dne 10. 9. 1992, o prohlášení území historických jader vybraných měst za památkové zóny, a dále leží na území Ochranného pásma pro soubor kulturních památek historického jádra města Slaného (rej. č. ÚSKP 3094), určeného rozhodnutím ONV Kladno – odboru kultury č. j. 456/84 kult. - 461 ze dne 29. 12. 1984, a na území s archeologickými nálezy kategorie I (prokázané území), pořadové číslo Státního archeologického seznamu SAS 12-21-22/10 Slaný – jádro města, došlo k provedení zemních prací (k výkopovým pracím, položení elektroinstalačních trubek vč. kabeláže, betonáži základů s plánovanou vertikální konstrukcí a opětovnému zakrytí zeminou a osetí travinou). Součástí podnětu je spisová dokumentace Městského úřadu Slaný, odboru kultury a památkové péče, vztahující se k výše uvedené stavbě a průvodní vyjádření, dále fotodokumentace vložená v dokumentu PDF s fotografiemi pořizovanými údajně ve dnech 1. - 9. 11. 2023.

Součástí podnětu je také písemné sdělení Archeologického ústavu Akademie věd České republiky, Praha, v.v.i. (dále jen Archeologický ústav“), ze dne 23. 12. 2022, ve kterém Archeologický ústav konstatuje, že mu předmětná stavební činnost na území s archeologickými nálezy oznámena nebyla.

Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem Středočeského kraje, Katastrálním pracovištěm Kladno, bylo zjištěno, že vlastníkem pozemku 1842/1 v katastrálním území Slaný je Město Slaný, se sídlem Velvarská 136, 274 01 Slaný, IČ 00234877 (dále též „obviněné město“).

V otázce stanovení doby spáchání přestupku vyšel Krajský úřad ze sdělení učiněného emailem dne 13. 11. 2023 MK PI, který obdržel také Krajský úřad, v němž podatel uvádí, že práce byly zahájeny dne 3. 11. 2022 a z přiložených fotografií. Fotografie datovaná k 1. 11. 2022 zachycuje pozemek ještě před zahájením prací, úprava travnatého povrchu a elektrické kabely zmiňované podnětem MK PI nesouvisí s předmětnou stavební činností, místo není oploceno. Další fotografie se odkazují ke dni 4. 11. 2022, kdy už prokazatelně byly předmětné práce zahájeny.

Dále krajský úřad dne 3. 2. 2023 zařadil do spisu dokumenty z Digitálního archivu Archeologické mapy České republiky: Nálezovou zprávu Moucha Václav 1994: Dokument C-TX-199500675. Archeologický ústav AV ČR, Praha, v.v.i., dostupné z: <https://digiarchiv.aiscr.cz/id/C-TX-199500675>, nálezovou zprávu Moucha Václav 1994: Dokument C-TX-199407200. Archeologický ústav AV ČR, Praha, v.v.i., Dostupné z: <https://digiarchiv.aiscr.cz/id/C-TX-199407200>.

Krajský úřad následně dne 6. 2. 2023 přípisem č. j. 020361/2023/KUSK oznámil obviněnému městu zahájení řízení o přestupku. Přestupkové řízení bylo zahájeno téhož dne, kdy bylo oznámení o zahájení řízení doručeno. Spolu se zahájením přestupkového řízení krajský úřad umožnil obviněnému městu seznámit se s podklady rozhodnutí a stanovil k tomu lhůtu v délce 10 dní.

Předmětná plocha se nachází na katastrálním území Slaný, z něhož pochází značné množství především prehistorických archeologických nálezů. Indicie o bohatém sídelním vývoji tohoto území přinášejí záchranné archeologické výzkumy prováděné formou dohledu v průběhu nové výstavby a výkopů inženýrských sítí. Zvláště intenzivně bylo zkoumáno území tzv. Slánské hory, která je prohlášena nemovitou archeologickou kulturní památkou Hradiště Slánská hora (rejstříkové č. Ústředního seznamu kulturních památek 14957/2-699). Daný pozemek se potom nachází v historickém jádru města Slaný, prohlášeném za městskou památkovou zónu vyhláškou Ministerstva kultury č. 476/1992 Sb., o prohlášení území historických jader vybraných měst za památkové zóny. Důvodem prohlášení této památkové zóny bylo zabezpečení ochrany a péče o památkovou hodnotu zóny, tvořenou zejména významem daného území pro jeho historickou, kulturní a jinou osobitost, historickými vazbami nemovitostí a prostorů a vnějším i vnitřním obrazem sídla (§ 3 citované vyhlášky).

Prostor Masarykova náměstí zaujímá v krajině dominantní polohu. V podstatě jde o plošinu, která na východní straně poměrně strmě spadá k Červenému potoku (Vinařická ulice) a výškový rozdíl zde činí 20 m. Svah je patrný i na jižní straně, směrem k západu se plošina dále od náměstí, na úrovni ulice Třebízského, pozvolna zvedá. Podloží tvoří tvrdé pískovce na některých místech silně zvětralé, na něž nasedá černozem. Nejstarší archeologické nálezy z prostoru náměstí nejsou řádně dokumentovány. Jedná se o nálezy keramiky z období kultury se šňůrkovou keramikou, nalezené při stavbě pošty č. p. 1004 ve 30. letech 20. století, keramika únětické kultury, nálezy z doby laténské, v roce 1957 došlo k nálezů hrobu z období kultury popelnicových polí u č. p. 138. V blízkosti dotčené jihozápadní části náměstí proběhl

záchranný archeologický výzkum v letech 1993-1994 při pokládce elektrických kabelů ve vozovce náměstí. Ten prokázal na západní straně náměstí při domě č. p. 114 (Hotel Hejtmanský dvůr) zbytek objektu z období kultury bylanské, před západní frontou domů byly odkryty předstupující středověké sklepy s náhodně se vyskytující středověkou keramikou. Tyto nálezy se nachází v nevelké vzdálenosti od místa zasaženého předmětnou stavební činností.

Předmětný pozemek parc. č. 1842/1 v katastrálním území Slaný je územím s archeologickými nálezy, jak vyplývá ze Státního archeologického seznamu, záznam č. SAS 12-21-22/10. Za to je považováno území, na němž se vyskytují archeologické nálezy nemovité i movité povahy vytvořené člověkem nebo vzniklé přírodním procesem na základě působení či využití člověkem. Výskyt konkrétních archeologických nálezů byl potom na tomto pozemku v okolí místa předmětné stavební činnosti prokázán, což dokládají podklady zařazené do spisu z Digitálního archivu Archeologické mapy České republiky i vyjádření Archeologického ústavu ze dne 23. 12. 2022.

Krajský úřad konstatuje, že obviněnému bylo umožněno uplatnit svá procesní práva v rámci vedeného řízení v plném rozsahu. V oznámení o zahájení řízení bylo obviněné město poučeno o svých právech i o skutečnosti, že po provedeném řízení je krajský úřad oprávněn uložit v daném případě správní trest pokuty až do výše 4 000 000 Kč. Dále bylo obviněnému z přestupku umožněno, aby se k věci vyjádřil v souladu s § 73 odst. 2 přestupkového zákona a umožněno v souladu s § 38 odst. 1 a § 36 odst. 1, 3 správního řádu nahlédnout do spisového materiálu ve věci, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.

II. Právní posouzení skutku

Správní orgán prvního stupně posoudil daný skutek následovně.

Podle ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči „má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Totéž platí obdobně, má-li se na území s archeologickými nálezy provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů“.

Za nesplnění této oznamovací povinnosti může krajský úřad uložit podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči pokutu až do výše 4 000 000 Kč. Přitom archeologickým nálezem se ve smyslu ustanovení § 23 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozumí věc (soubor věcí), která je dokladem nebo pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku jeho vývoje do novověku a zachovala se zpravidla pod zemí.

Pojem stavebník užitý v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči pak odpovídá pojmu stavebník užitým v § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním

plánování a stavební řádu, v platném znění (dále jen „stavební zákon“). Na základě shora uvedeného sdělení stavebního úřadu lze konstatovat, že stavebníkem na dotčené parcele je obviněné město.

Archeologie a archeologické dědictví je důležitou složkou poznání minulosti a vývoje lidstva a poskytuje doklady o jeho historii. Nejsou to jen samotné movité archeologické nálezy, ale hlavně nálezové situace, způsob uložení v zemi a vzájemná souvislost. Poškození archeologické lokality, ať již záměrné či z neznalosti, je nenahraditelnou škodou, při které zanikne část historie a kolektivní paměti, aniž by někdy mohla být odhalena. Jako ochrana před touto ztrátou slouží shora uvedené ustanovení zákona č. 20/1987 Sb.

V dané souvislosti nelze pominout ani ustanovení Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované), publikované pod č. 99/2000 Sb. m. s. (dále jen „Úmluva“), která je v souladu s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany archeologického dědictví a v souladu se kterou jsou příslušné správní orgány povinny dle § 2 odst. 1 správního řádu postupovat. Cílem této Úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tímto účelem se podle odstavce 2 téhož článku za součásti archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva a které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadá pod jurisdikci Stran. Podle odstavce 3 téhož článku se do archeologického dědictví zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou. Podle čl. 3 Úmluvy se Česká republika mj. zavázala za účelem zachování archeologického dědictví uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo odstraňování součástí archeologického dědictví.

Na postup orgánů státní památkové péče se při projednávání přestupků vztahuje přestupkový zákon.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 přestupkového zákona).

V posuzované věci bylo jednoznačně prokázáno, že obviněné město se jako stavebník dopustilo přestupku na úseku památkové péče. Konkrétně dne 3. 11. 2022 zahájilo stavební práce spočívající v provedení strojního výkopu pro betonovou základovou patku o minimálních rozměrech 1550x1800x1800 mm k ukotvení vánočního stromu a výkopu pro elektrickou kabeláž uloženou v chráničce, a to v travnaté ploše jihozápadní části Masarykova náměstí, na pozemku par. č. 1842/1, v katastrálním území

a obci Slaný, tj. na území s archeologickými nálezy, v historickém jádru města prohlášeném za městskou památkovou zónu, aniž by oznámilo již od doby přípravy stavby tento záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu. Tuto oznamovací povinnost stavebníkům ukládá ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Lze uvést, že v důsledku opomenutí řádného oznámení stavební činnosti ze strany obviněného mohlo dojít k poškození movitých archeologických nálezů, jejichž výskyt se však dle fotodokumentace zařazené ve spise nepodařilo prokázat. Uvedené poukazuje na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání (opomenutí) obviněného, čímž byl naplněn materiální znak přestupku, přičemž společenská škodlivost je tu vyšší než nepatrná. Tímto opomenutím se obviněné město dopustilo přestupku podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči. Přestupek kvalifikoval Krajský úřad jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala.

Povinnost oznámit záměr Archeologickému ústavu je stanovena zákonem o státní památkové péči a ve vztahu k této povinnosti se tak zcela uplatňuje zásada *ignorantia legis non excusat* (tj. neznalost zákona neomlouvá), neboť se předpokládá možnost každého subjektu dozvědět se o svých zákonných povinnostech ze zveřejněných právních norem (tj. z právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů České republiky).

Obviněné město tedy v dané věci porušilo (opomnělo) včasnou oznamovací povinnost, kterou mu ukládá ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Kvůli opomenutí obviněného města tak evidentně nemohl být zcela naplněn základní účel výše uvedeného ustanovení, mimo jiné zmíněný v důvodové zprávě k zákonu o státní památkové péči, tj. zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů. Je proto možné konstatovat, že obviněné město uvedeným skutkem naplnilo všechny znaky skutkové podstaty podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči. Krajský úřad je potom povinen přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku je oprávněn uložit správní trest.

Oporu pro závěr, že jsou zde dány předpoklady sankčního postihu, nalézá správní orgán prvního stupně i v rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 59 Ca 59/2002 ze dne 24. 9. 2002, ve kterém soud zaujal stanovisko, že odpovědnost za porušení oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči je upravena jako objektivní. Splnění povinnosti není zákonem vázáno ani na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti nejsou ani předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy.

Odpovědnost právnické osoby za spáchaný přestupek je dle § 20 a 21 přestupkového zákona odpovědností objektivní, odpovědností za následek bez ohledu na zavinění – otázka zavinění se nezkoumá.

Krajský úřad se zabýval také otázkou zachování lhůt pro projednání přestupku, jak mu ukládá ustanovení § 30 písm. b) přestupkového zákona. Předmětná stavební činnost, byla na základě zjištění Krajského úřadu zahájena dne 3. 11. 2022, kdy skončila doba přípravy, po kterou mohlo obviněné město tento záměr oznámit Archeologickému ústavu. V daném případě byla zachována lhůta k projednání přestupku v souladu s § 31, § 32 odst. 2, 3 přestupkového zákona.

III. Uložení správního trestu

Jak bylo shora uvedeno za nesplnění povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči může krajský úřad uložit podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) a ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) téhož zákona pokutu až do výše 4 000 000 Kč. Správní orgán prvního stupně vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Při stanovení výše správního trestu přihlédl správní orgán prvního stupně v souladu s § 37 přestupkového zákona k povaze, závažnosti přestupku, k polehčujícím i přetěžujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněného, neboť ten je právnickou osobou. S ohledem na tyto meze správního uvážení stanovil Krajský úřad vyšší pokuty.

V neprospěch obviněného jistě svědčí závažnost provinění, které spočívá v tom, že v důsledku nesplnění řádné a včasné oznamovací povinnosti z jeho strany nebylo zabezpečeno, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů a jejich nálezových situací. Jednalo se o lokalitu kulturně historicky významnou, náměstí v historickém jádru města kontinuálně osídleného nejpozději od vrcholného středověku, navíc s prokázanými archeologickými nálezy z doby prehistorické v nevelké vzdálenosti od předmětné stavební činnosti. V této souvislosti je však třeba také přihlédnout ke skutečnosti, že se jednalo o vyhloubení terénu jen velmi malého rozsahu, byť do hloubky minimálně cca 1,5 m. K naplnění skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči není nezbytné, aby došlo přímo k poškození právem chráněných zájmů, postačuje, aby došlo k jejich ohrožení. Ze shromážděných podkladů, zejména z fotodokumentace, nelze dovodit, že v důsledku realizované stavební činnosti k poškození či zničení archeologických nálezů nebo situací došlo, nelze to však zcela vyloučit. V daném případě došlo k zásahu, kterým zájmy státní památkové péče byly ohroženy v menší míře. Závažnost protiprávního jednání obviněného tak správní orgán prvního stupně hodnotí celkově jako nízkou, nikoli však nepatrnou.

Krajský úřad dále přihlédl jako k polehčující okolnosti (§ 39 přestupkového zákona) ke skutečnosti, že se jedná o první porušení zákona o státní památkové péči ze strany obviněného města. Krajskému úřadu dále není známo, že by obviněné bylo pro totéž protiprávní jednání potrestáno v jiném řízení před správním orgánem.

Správní orgán prvního stupně shledal jako přitěžující okolnost skutečnost, že obviněné město porušilo jednu ze zásad definujících existenci a fungování územně

samosprávného celku. Konkrétně podle § 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb. obecní zřízení, v platném znění, je každá obec povinna při plnění svých úkolů, kterým je bezesporu i péče o obecní majetek či infrastrukturu, dbát o veřejný zájem. Veřejným zájmem je potom, jak bylo ukázáno výše, také ochrana archeologického dědictví. Obviněné město této své povinnosti nedostalo. Podstatnou složkou ekonomického základu samosprávy obce je její majetek. Obec s ním může hospodařit samostatně, ovšem zároveň v souladu s platným právním řádem.

Ve smyslu § 39 a § 40 přestupkového zákona již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Správní orgán prvního stupně dále v souladu s § 37 písm. g) přestupkového zákona přihlédl k povaze činnosti obviněného města, které je územně samosprávným celkem a jeho zaměstnanci by měli mít základní povědomí o stavebním právu a na něj navázané legislativě, včetně povinnosti vyplývající ze zákona o státní památkové péči ohlásit stavební činnost v území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu. Jedná se navíc o území tvořící historické jádro města s trvalým osídlením nejpozději od středověku, plošně památkově chráněné, což je zaměstnancům obviněného města známo, když si k předmětným pracím vyžádali závazné stanovisko podle § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Na tomto území je třeba výskyt archeologických nálezů očekávat s vysokou pravděpodobností.

Při stanovení výše pokuty dále krajský úřad vzal v úvahu, že v daném případě měl stavebník nejen povinnost zamýšlené práce oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést záchranný archeologický výzkum, ale měl též povinnost nést náklady takového výzkumu, jak to vyplývá z ustanovení § 22 odst. 2 věty druhé zákona o státní památkové péči. Tedy s nesplněním dané oznamovací povinnosti je spojena i otázka majetkového prospěchu stavebníka, který spočívá v tom, že v případě řádného splnění oznamovací povinnosti by byl povinen uhradit náklady případného archeologického dohledu nebo výzkumu.

Krajský úřad neshledal, že by sankce ve výši 3.000 Kč mohla být nepřiměřená majetkovým poměrům obviněného města jako územně samosprávného celku, jehož roční rozpočet přesahuje 680 mil. Kč. Žádné takové okolnosti ani obviněné město v průběhu řízení nenamítalo.

Vzhledem ke zjištěnému porušení zákona, po posouzení a zhodnocení všech výše uvedených důkazů a skutečností a i při vědomí pokut uložených stavebníkům za nesplnění oznamovací povinnosti v dříve rozhodnutých přestupkových řízeních, tedy v souladu se svou rozhodovací praxí dle § 2 odst. 4 správního řádu, má správní orgán prvního stupně za to, že sankce uložená při spodní hranici rozsahu je přiměřená významu chráněného společenského zájmu upraveného zákonem o státní památkové péči, lze očekávat, že povede k nápravě pachatele, a odpovídá všem okolnostem případu. Sankce přitom musí být taková, aby mohla splnit funkci represivní, tzn. postih za porušení povinností stanovených zákonem a funkci preventivní, která

směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k takovému chování, které je v souladu se zákonem.

S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání (opomenutí) obviněného města, pro které bylo vydáno toto rozhodnutí, správní orgán prvního stupně uznal obviněné město vinným přestupkem podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, jehož se dopustilo skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Za tento přestupek uložil obviněnému podle ustanovení § 35 písm. b) přestupkového zákona a § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči pokutu ve výši 3.000 Kč.

Povinnost úhrady nákladů řízení byla obviněnému ve výroku III. stanovena z toho důvodů, neboť správní orgán prvního stupně je dle § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, je paušální částkou nákladů řízení částka ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat podle § 81 správního řádu odvolání u Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru kultury a památkové péče, Zborovská 11, 150 21 Praha 5, ID datové schránky keebyyf, a to do 15 dnů ode dne jeho doručení. Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo rozhodnutí doručeno. O odvolání rozhoduje Ministerstvo kultury, odbor památkové péče. V odvolání se uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, v čem se spatřuje namítaný rozpor s právními předpisy, případně poukáže na jinou nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

Pokud je rozhodnutí doručováno prostřednictvím datové schránky, považuje se za doručené, jestliže se osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému rozhodnutí, nepřihlásí do datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí dodáno do datové schránky (§ 17 odst. 3 a 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů). Rozhodnutí se považuje za doručené posledním dnem výše uvedené 10 denní lhůty.

Bc. Marek Filipec
referent odboru kultury a památkové péče